

בש"פ 8684/19 - מוחמד מוגנדף נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8684/19

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקש: מוחמד מוגנדף

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה מיום 29.12.2019 (כב' השופט נ' סילמן) ב-
עמ"ת 51847-12-19

בשם המבקש: עו"ד מטאנס זידאן

החלטה

1. בקשה למתן רשות לערור לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 29.12.2019 (כבוד השופט נ' סילמן) ב-עמ"ת 51847-12-19. בית המשפט המחוזי דחה ערר שהגיש המבקש על החלטת בית המשפט השלום בעכומים מיום 19.12.2019 (כבוד השופטת ש' פיינסוד-כהן) ב-מ"ת 43413-11-19, שבה הורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

2. נגד המבקש הוגש ביום 18.11.2019 כתב אישום שייחס לו עבירות של רכישת/החזקת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(א) ורכישת/החזקת חלק של נשק או תחמושת לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977. לפי עובדות כתב האישום, בתאריך 10.6.2019 נערך חיפוש בביתו ובחצריו של המבקש, שבמהלכו נמצא בתא המטען של רכב שבבעלות משפחת המבקש שתיק שחור שבו שני רובי M16; ארבע מחסניות מלאות בתחמושת; קופסה שהכילה כדורים מסוג 9 מ"מ; וגרב שהכילה תפזורת של כדורים מסוג 5.56 מ"מ (להלן: הנשק).

המבקש נעצר לראשונה ביום החיפוש ושחרר בתנאים מגבילים ביום 14.6.2019. ביום 12.11.2019 נעצר המבקש בשנית בעקבות תוצאות בדיקות פורנזיות שהעידו על הימצאות DNA של המבקש בשני מקומות שונים: על אחד

עמוד 1

הרובים שנתפסו ועל הגרב שהכילה כדורי 5.56 מ"מ.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה להארכת מעצרו של המבקש עד תום ההליכים. בהחלטה מיום 27.11.2019 קבע בית משפט השלום בעכו כי בשלב זה קיימות ראיות לכאורה ברמה גבוהה; וכי בעבירות נשק מתקיימת עילת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996. בית המשפט ציין כי על פי ההלכה הנוהגת בעבירות נשק רק בנסיבות חריגות לא יורה בית המשפט על מעצר עד תום ההליכים, ונסיבות אלה לא מתקיימות במקרה דנן. כמו כן הורה בית המשפט על עריכת תסקיר מאת שירות המבחן (להלן: התסקיר).

בתסקיר המליץ שירות המבחן על מעצר המבקש בפיקוח אלקטרוני בבית אחותו, כאשר אחותו, גיסו והוריו של הגיס ישמשו כמפקחים. שירות המבחן ציין לחיוב את גילו הצעיר של המבקש, הקשר החזק שלו עם הוריו והיעדר עבר פלילי. נוסף על כך צוין הרושם החיובי שהותירו המפקחים המוצעים, שנראה כי ביכולתם להוות "גורם סמכותי ומציב גבול" למבקש. עם זאת עלה קושי בהערכת המסוכנות הנשקפת מן המבקש לנוכח הפער שבין תפקודו התקין ובין העבירות החמורות המיוחסות לו.

4. לאחר ששמע את המפקחים המוצעים, הורה בית משפט השלום בהחלטה מיום 19.12.2019 על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים. בית המשפט ציין כי חומרתן של העבירות המיוחסות למבקש גבוהה מאוד; וכי העובדה שהוא מכחיש כל קשר לנשק שנתפס אמנם אינה עומדת לו לרועץ – אך משכך, לא ניתן "לבסס תסקיר המפחית מן המסוכנות". עוד נקבע כי המסוכנות הנשקפת מהמבקש אינה רק סטטוטורית, וזאת משום קיומן של נסיבות חמורות ביותר כפי שניתן ללמוד מכמות הנשק שנתפס והיותו "מוכן להפעלה". בהינתן האמור, נקבע כי על אף גילו הצעיר של המבקש והרושם החיובי שהותירו המפקחים, רמת המסוכנות אינה מאפשרת לשחרר את המבקש לחלופת מעצר ואף לא לריצוי המעצר בפיקוח אלקטרוני.

5. המבקש הגיש ערר על ההחלטה להורות על מעצרו עד תום ההליכים. בטיעונו סמך המבקש את ידיו על התסקיר שקבע כי ניתן להפחית ממסוכנותו באמצעות הפיקוח המוצע; ואילו המשיבה בטיעונה הדגישה את ההלכה הנוהגת בעבירות נשק שלפיה רק במקרים חריגים ניתן יהיה להורות על חלופת מעצר, וכי לא זה המקרה. בהחלטה מיום 29.12.2019 דחה בית המשפט המחוזי בחיפה את הערר. בהחלטתו ציין בית המשפט כי קיימת פסיקה התומכת הן בטענות המבקש הן בטענות המשיבה, והנסיבות המיוחדות הן שיוצרות שוני בין המקרים; וכי בעניינו של המבקש, כמות הנשק שנתפס, טיבו ומסוכנותו לשימוש – לצד היעדר ההסבר להימצאותו – הם שמטים את הכף והביאו לדחיית הערר.

6. בבקשת הרשות לערר שלפניי טוען המבקש כי בקשתו מעוררת שאלות משפטיות "עקרוניות, ציבוריות וחוקתיות" וכי הפגיעה בזכויותיו מצביעה על נסיבות פרטניות המצדיקות התערבות. טענתו העיקרית של המבקש היא כי הפסיקה שעליה נשען בית המשפט המחוזי בהחלטתו אינה רלוונטית ברובה, בהיותה עוסקת בנאשמים בעלי עבר פלילי או בעבירות חמורות מאלו המיוחסות למבקש. עוד לטענתו יוחס משקל רב מדי לכמות ולטיב הנשקים וכן להיעדר ההסבר להימצאותם; וכן שגה בית המשפט בכך שזקף לחובתו את העובדה שלא הודה במעשים המיוחסים לו. לנוכח האמור טוען המבקש כי מדובר באחד מאותם מקרים חריגים שבהם יש מקום לאשר חלופת מעצר בעבירות נשק.

7. לאחר עיון בבקשת הרשות לערור על נספחיה, הגעתי לידי מסקנה כי דין הבקשה להידחות אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה. עסקינן בערר "בגלגול שלישי" ובמקרים אלו כידוע נוהגת אמת מידה מצמצמת, בדומה לזו שהתוותה בהלכת חניון חיפה(ר"ע 103/82 חניוןחיפהב"ע"מנ' מצתאור (הדרחיפה) בע"מ, פ"דלו(3) 123 (1982)). הלכה זו כוחה יפה גם בהליכים פליליים, והיא קובעת כי רשות לערור תינתן רק כאשר מתעוררת שאלה עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים או בהתקיימן של נסיבות פרטניות מיוחדות המצדיקות זאת (בש"פ 8665/19 אלסעדיין' מדינת ישראל, פסקה 5(30.12.2019); בש"פ 4571/19 ואקנין' מדינת ישראל, פסקה 8 (14.7.2019); בש"פ 4497/19 אלמליחנ' מדינת ישראל, פסקה 11 (7.7.2019)).

המבקש אינו מצביע על שאלות עקרוניות ואין בנסיבותיו הפרטניות כדי להצדיק קיום דיון "בגלגול שלישי". כאשר עסקינן במעצר עד תום ההליכים בעבירות נשק, הכלל הנוהג הוא מעצר מאחורי סורג ובריח ורק במקרים חריגים יורה בית המשפט על חלופת מעצר (ראו למשל: בש"פ 4500/19 דיאב נ' מדינת ישראל, פסקה 9 והאסמכתאות שם (16.7.2019)). הלכה זוהוצגה בהרחבה על ידי ביתהמשפט המחוזי, שקבע כי עניינו של המבקש אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים המצדיקים התערבות; ולא שוכנעתי כי בהחלטתו נפל פגם או שיש בה משום פגיעה לא מידתית בזכויות המבקש. העבירות שבהן מואשם המבקש הן עבירות חמורות שנושאות עימן מסוכנות מובנית, ואף שהמפקחים המוצעים נמצאו ראויים אין בעובדה זו לבדה כדי להצדיק חלופת מאסרויש לתת את הדעת למכלול נסיבות המקרה. נוסף על כך, אמנם כאשר נאשם אינו מודה אין לזקוף זאת לחובתו; ואולם בהינתן התשתית הראייתית לכאורה, חומרת המעשים והמסוכנות העולה מהם- היעדרה של הודאה, בהיעדר הסבר להימצאותו של הנשק, לכל הפחות אינו יכול לסייע למבקש, וכך קבע גם בית המשפט המחוזי.

8. התוצאה היא אפוא שהבקשה נדחת.

ניתנה היום, ט' בטבת התש"ף (6.1.2020).

ש ו פ ט ת